

[Undervisningsministeren.]

var naturligvis meget behageligere, hvis man virkelig kunde foretage Besparelser og alligevel give de samme Penge ud. Men det gaar desværre ikke. Man kan ikke reformere uden at ændre ved noget bestaaende. Det var jo en vidunderlig Verden, og hvor vilde Politik ikke forme sig let, hvis man kunde reformere og gennemføre alle sine Idealer uden at ændre ved et eneste bestaaende Forhold! Saa vilde Politik blive Idyl. Men den Slags gaar jo ikke.

Jeg siger dette, fordi der ogsaa under denne Forhandling har lydt Røster om, hvor værdifuld Pietet og Tradition er. Jeg paaskønner Pietet og Tradition som smukke Følelser, og jeg har selv, tror jeg, paa mange Omraader megen Pietet og sætter en god Tradition højt, men man kan ikke forlange Økonomi og saa ødelægge Økonomien ved at henvise til Pietet eller Tradition. I hvert Fald maa jeg dog bede os fritaget for det Syn, som er ret almindeligt: at man i en Række Blade her i Landet og paa en Række Møder daglig møder Raabet: Økonomi, Besparelse som det afgørende, men i de samme Blade og paa de samme Møder faar den ene Protest efter den anden, hver Gang der fremsættes et positivt økonomisk Forslag, eller ser Kritik af alt muligt bestaaende og Krav om Ændringer og Forbedringer, som vil koste mange Penge. Ingen, der læser Københavns konservative Blade, kan undlade at bemærke, at medens de i al Almindelighed og principielt kræver Økonomi og Besparelse, er Bladene fulde af Kritik paa det ene og det andet Omraade og af Krav om store Udgifter baade her og der og alle Vegne. Se, det fører til, at den offentlige Mening efterhaanden ikke værdsætter et saadant Krav om Økonomi og Besparelse synderligt højt, fordi man aldrig værdsætter Talemaader højt, naar de ikke følges af Handling.

Dette har jeg sagt i al Almindelighed uden at give det nogen aldeles bestemt Adresse.

Jeg vil saa takke det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (H. P. Johansen) og det ærede 19de landstingsvalgte Medlem (Rasmussen [Hvolbæk]), fordi de paa deres Partiers Vegne, paa Socialdemokratiets og Det radikale Venstræs Vegne, gav fuld Tilslutning til det Lovforslag, Folketinget har vedtaget og sendt over til dette Ting. Men jeg er ikke døv for, at der baade fra det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Fritze Teisen) og navnlig fra det ærede 1ste Med-

lem for 6te Kreds (Stegger Nielsen), skønt de ikke fuldt ud kunde tage Lovforslaget, som det er, ubeset og uden Udvalgsbehandling, dog lød Udtalelser, der varsler om, at man maa kunne naa et Resultat. Det glæder mig, at det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds udtalte, at det ærede Medlem havde en Plan, et Program færdigt, og jeg glæder mig til at se det under Udvalgsarbejdet. Hvis dette Forslag opfylder saadanne Betingelser, at det kan samle Enstemmighed, hvad det ærede Medlem udtalte Ønsket om, og det naar det samme Hovedresultat som det Lovforslag, der er vedtaget af Folketinget — altsaa en lignende Besparelse for Statskassen og en lignende Nedgang i Seminaristernes Antal — ja, saa vil jeg naturligvis — med Forbehold af visse Enkeltheder, man maa se paa — mene, at der er god Udsigt til at naa et Resultat.

Baade det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds og det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds tilsagde Lovforslaget en velvillig Behandling, og de ærede Medlemmer var enige om — hvad jeg lægger megen Vægt paa —, at Sagen en Gang rejst maa løses, og at derfor ogsaa Behandlingen maa være saa hurtig som paa nogen Maade muligt, for at Uroen og Utrygheden ikke skal vokse.

Da Lovforslaget blev forelagt Rigsdagen, var det Mening, at man i Grunden helst ikke skulde nævne bestemte Navne, før der var nogenlunde Udsigt til, at Forslag derom kunde vedtages paa Rigsdagen. Det tror jeg ogsaa var rigtigt, men Folketinget eller 3 Partier i Folketinget nævnte bestemte Navne — det kunde ikke være anderledes, ellers kunde der ikke ret godt sendes et positivt Forslag herover. Jeg havde meget gerne set, at alle 4 Partier var enedes om et Forslag, der gennemfører det samme Formaal: Besparelse for Statskassen og Indskrænkning af Seminaristernes Antal.

Jeg vil da afvente Udvalgsarbejdet og bede om, at det maa blive gennemført saa hurtigt som muligt. Jeg skal være rede til at møde i Udvalget naar som helst og høre om de Planer, der maatte være, og yde Ministeriets Bistand til Fremme af Arbejdet. Jeg vil hertil føje, at det er min parlamentariske Erfaring, at naar en Sag er saa let overskuelig som denne, kan man, naar der skal slutes Forlig eller opnaas Overenskomst, næsten altid blive lige saa hurtigt færdig paa 1 Uge som paa 4 Uger eller paa 4 Maanedes. Hvis man tænker sig, at der skal en umaadelig Mængde Tid til, bliver man næsten aldrig enig, men